L'Aula

NOVETATS EDITORIALS

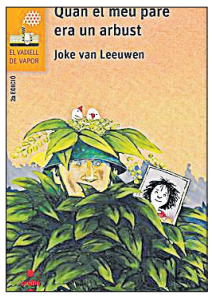

QUAN EL MEU PARE ERA UN ARBUST

▶ **Joke van Leeuwen**
CRUÏLLA

A partir de 8 anys

▶ Hi ha una guerra i el pare de l'Ela ha d'anar a fer de soldat, i ella es queda amb la seva àvia, perquè la mare fa temps que viu en un altre país. Però quan la situació es complica, l'Ela ha d'iniciar un llarg viatge ple de perills i absurditats.

EL GEGANT SOTA LA NEU

▶ **John Gordon**
BAMBÚ

A partir d'11 anys

▶ Durant una excursió amb l'escola, la Jonquil Winters troba al bosc un estrany objecte daurat. Ben aviat, i gràcies a l'ajuda dels seus amics Bill i Arf, descobreix que és la sivella d'un cinturó màgic d'origen cèltic del qual es volen apoderar forces malignes. Els protagonistes estan a punt de viure una aventura inoblidable.

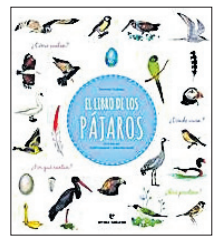

EL LIBRO DE LOS PÁJAROS

▶ **J. Norwood, J. Gueyfier i N. Tordjman**
ERRATA NATURAE

Àlbum il·lustrat

▶ Aquest llibre proposa deixar-se portar per l'ocellaire que portes a dins i llençar-te, al costat d'un gran nombre d'ocells (més de 150 espècies), en un viatge apassionant ple de curiositats, històries i jocs. Una aventura fantàsica, plena de color i vida que descobreix un munt de secrets del món de les aus.

LA DIFÍCIL CONCILIACIÓ DE LA VIDA SOCIAL I ELS ESTUDIS EN ELS ADOLESCENTS

Pere SolerMasó
NUCLI PAULO FREIRE DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

L'escola, i especialment els instituts, estan desbordats pels encàrrecs que reben de diferents instàncies i per les expectatives que se n'esperen. La pressió que els arriba de les famílies, de l'administració i a vegades, també, dels alumnes mateixos, no convida a un treball pausat, equilibrat i de llarg recorregut. Sovint les famílies i la societat en general tenim la temptació de focalitzar totes les demandes en aquests centres educatius perquè pensem que unes bones notes en els estudis garanteixen un jove ben preparat i que se sabrà espavilar en la vida.

Aquest plantejament, però, no és del tot cert. Si bé és veritat que el sistema educatiu fa molta feina, calen altres espais i referents per assegurar l'assentament dels aprenentatges acadèmics i per desenvolupar actituds i aptituds constructives i resilients, necessàries per a la vida en comunitat. Per aquest motiu, és important eixamplar les experiències formatives en altres agents educatius fora del marc escolar i formal. Les diferents entitats i associacions juvenils i de tota mena (clubs esportius, entitats de lleure, grups de música, grups de teatre, etc.) són espais formatius i de creixement òptims per consolidar els aprenentatges escolars i permetre la posada en pràctica de moltes de les competències transversals considerades fonamentals en el treball acadèmic. A través d'aquestes entitats i espais cívics s'assagen patrons i models de participació, alhora que els adolescents s'afirmen com a persones i ciutadans.

Per contra, amb massa freqüència coneixem experiències de joves que reconeixen que han hagut de deixar la seva vinculació associativa, la seva pràctica artística o la seva participació comunitària durant el pas per l'institut. Justament en l'etapa de l'adolescència, quan més important i rellevant seria el seu arrelament en aquests processos d'expressió, participació i aprenentatge automotivat. L'han hagut de deixar pel grau d'exigència que els instituts reclamen en molts casos als estudiants i pels missatges explícits o implícits que el centre educatiu fa arribar a les famílies. S'imposa la idea que el realment important és assegurar un bon rendiment en les matèries escolars i que la resta d'activitats són secundàries o, fins i tot, prescindibles. Aquesta idea es reforça amb les hores de deures a què els joves es veuen abocats. En aquest sentit hi ha diversitat d'estudis i opinions per a tots els gustos. La majoria, però, reconeixen que Espanya és un dels països que més hores dedica a l'activitat acadèmica i que més deures posa als estudiants. A la pràctica, avui són majoria els nois i les noies adolescents a qui calen unes quantes hores de treball diari per garantir el seguiment i compliment de l'activitat acadèmica, de manera que aca-

> «La participació social, més enllà de l'aula escolar estricta, estimula i proporciona altres referents als joves»

ben immersos en unes jornades de treball per sobre de les vuit hores diàries. Molts adolescents durant el seu itinerari per l'institut es veuen pressionats per dedicar tot el seu temps als estudis i viuen l'experiència acadèmica amb estrès i angoixa. On queda el temps per a la lectura no acadèmica i gratificant? On queda el temps per a l'expressió artística, creativa i els altres llenguatges de comunicació? On queda el temps per a l'aprenentatge del compromís social, les experiències de solidaritat, la implicació ciutadana, l'arrelament al territori o la participació cívica?

L'activitat acadèmica hauria de permetre i afavorir, fins i tot incentivar per part dels mateixos professors i tutors dels instituts, la vinculació dels adolescents en les diferents ofertes de lleure, culturals, esportives, associatives i cíviques del barri, poble o ciutat. La participació social, més enllà de l'aula escolar estricta, estimula i proporciona altres referents als joves. Els seus efectes educatius són poc valorats, però, en realitat, té un paper i una funció extraordinària que cal posar en relleu.

Els centres educatius que afavoreixen aquesta implicació i vinculació associativa i de participació dels joves, per la seva banda, obtenen un reforç i un complement impagable en la seva missió d'educació, ja que els permet treballar amb joves més motivats i madurs socialment.

Ara bé, la realitat, tal com hem dit, no és aquesta. Massa sovint observem com molts adolescents i joves han de renunciar a molts interessos i afeccions perquè «els estudis» així els ho requereixen. Hauríem de reaccionar davant aquesta situació perquè, ben mirat, quin és el missatge i l'exemple que els donem des dels centres educatius pel que fa al compromís social i la connexió amb la comunitat i la ciutat?

Els horaris de treball i l'exigència, a vegades poc justificada, són clars obstacles en aquest sentit. Segurament el currículum educatiu actual i el model competitiu predominant, tampoc hi ajuden. Més enllà d'aquestes evidències, faria falta també una política decidida a evitar la discriminació de molts joves i de les seves famílies que no poden assumir el sobrecost que representa la implicació en moltes d'aquestes entitats, associacions i ofertes culturals i esportives. Al mateix temps, la política pública hauria de garantir una bona oferta d'activitats esportives, culturals, cíviques i de lleure com a font de creació, recreació i acció sociocultural. Es tracta d'assegurar un bé immaterial imprescindible per gaudir de societats culturalment riques, socialment justes i saludablement sanes.

L'escola Vedruna de Palamós participa en una jornada de formació guiada per l'alumnat

▶ La fundació educativa de la congregació organitza la primera edició de la Chromecamp a Barcelona

DdG GIRONA

■ L'escola Vedruna, de Palamós, va participar dissabte en la primera edició del Chromecamp, una jornada formativa en la qual es van intercanviar els rols habituals, de manera que l'alumnat –de P5 a batxillerat– va fer de professorat.

La xarxa d'escoles de la Fundació Vedruna Catalunya Educació va organitzar la jornada, amb prop de 400 docents inscrits, al CaixaForum de Barcelona. L'objectiu de la inicitiva era posar de manifest que infants i joves són els protagonistes dels processos d'aprenentatge i que, de la mà de la tecnologia, poden integrar el coneixement i transformar-lo.

Un alumne i dos docents, durant una de les activitats incloses a la Chromecamp. VEDRUNA PALAMÓS